

# SECRET MEMORIES



LERA AUERBACH  
GIACINTO SCELISI  
GYÖRGY KURTÁG  
TEPPO HAUTA-AHO  
OLAV ANTON THOMMESSEN  
JAKOB KULLBERG / PER NØRGÅRD  
BERNARD SALLES  
ROLF MARTINSSON

*Dan Styffe — Double bass*

PETER HERRESTHAL — VIOLIN  
OSLO PHILHARMONIC ORCHESTRA  
JUKKA-PEKKA SARASTE — CONDUCTOR

**SIMAX**  
classics

|       |   |       |
|-------|---|-------|
| 1     | <b>LERA AUERBACH: MEMORY OF A TANGO</b> .....                                 | 02:29 |
|       | <small>EDITION SIKORSKI</small>   |       |
| 2     | <b>TEPPO HAUTA-AHO: POETIC CAPRICE</b> .....                                  | 05:06 |
|       | <small>EDITION RECITAL MUSIC</small>  |       |
| 3     | <b>GYÖRGY KURTÁG: MESSAGE-CONSOLATION À CHRISTIAN SUTTER. ALIO MODO</b> ..... | 02:55 |
|       | <small>EDITION MUSICA BUDAPEST</small>  |       |
| 4     | <b>OLAV ANTON THOMMESSEN: A LYRICAL DUET</b> .....                            | 05:25 |
|       | <small>EDITION MIC</small>  |       |
| 5     | <b>GIACINTO SCELSI: MANTRAM</b> .....   | 05:44 |
|       | <b>JAKOB KULLBERG / PER NØRGÅRD: SECRET VOICES</b> .....                      | 16:35 |
|       | <small>EDITION WILHELM HANSEN</small>   |       |
| 6     | <b>I SECRETS (PROLOGUE) 01:36</b>   |       |
| 7     | <b>II ROAMING 03:52</b>   |       |
| 8     | <b>III SINGING 03:30</b>  |       |
| 9     | <b>IV PLAYING 05:34</b>   |       |
| 10    | <b>V MELODIES (EPILOGUE) 02:03</b>  |       |
|       | <b>BERNARD SALLES:</b>  |       |
|       | <small>EDITION RECITAL MUSIC</small>  |       |
| 11    | <b>THIERRY BARBÉ</b> .....  | 02:52 |
| 12    | <b>DAN STYFFE</b> .....   | 02:47 |
| 13-15 | <b>ROLF MARTINSSON: DOUBLE BASS CONCERTO NO 1</b> .....                       | 28:48 |
|       | <small>EDITION GEHRMANS</small>   |       |

**DAN STYFFE — DOUBLE BASS**

**PETER HERRESTHAL — VIOLIN (TRACKS 4, 6-10)**

**OSLO PHILHARMONIC ORCHESTRA · JUKKA-PEKKA SARASTE — CONDUCTOR (TRACKS 13-15)**

## SECRET MEMORIES

*Dan Styffe — Double bass*

# REVERBERANT SPACES

BY HILD BORCHGREVINK

There is something unhurried and almost archaic about the sound of the double bass. The dimensions of the instrument reveal a vast space in which to experiment with texture and colour. The serenity and depth of the instrument's sound is perhaps a source of inspiration for reminiscences – the work that opens the recording, **Lera Auerbach's *Memory of a tango***, is certainly a memory, a brief recollection unfolding in melancholic phrases in the composer's warm and idiomatic treatment of the instrument.

In Italian the word "concerto" is associated with the word for "to compete". The principal work on this recording, Rolf Martinsson's double bass concerto, explores the ways in which the sound of the double bass can rise above the orchestral texture and move in and out of it. Martinsson's concerto is preceded by seven short pieces: The Finnish composer **Teppo Hauta-aho's *Poetic caprice*** investigates archaic sound worlds. Meditating on low, repeated notes in a

minimalistic, suggestive manner that seems almost improvised, the music explores the qualities of the instrument's strings, moving up and down them in extended passages, as if the performer were describing the strings in sound.

**György Kurtág's *Message – consolation a Christian Sutter*** is taken from a collection of brief, fragmentary works entitled *Signs, Games and Messages*. Some of these pieces are only a few seconds in length, and the whole collection appears unfinished in a positive sense, as the composer is continually adding new pieces to it. Fragmentary forms such as these are frequently found in Hungarian music and are perhaps an imprint of Hungary's living folk music tradition. Along with his namesake György Ligeti, Kurtág is considered one of the most important composers in post-war Hungary. His music is poetic and finely textured like the most exquisite filigree and embroidery. Double bass player Christian Sutter is one of many musicians with whom Kurtág has collaborated.

**Olav Anton Thommessen's *A lyrical duet*** is a conversation between the double bass and its smallest sibling, the violin. The dialogue is more energetic than the title might suggest, however; in the context of this recording the work comes across as being full of movement and in places dramatically rhetoric, all set off by a pizzicato that gives the listener a physical sensation of the energy that arises in the interaction between performer and instrument.

**Giacinto Scelsi's** work investigates details within a similar area of acoustic energy. At a time when much European art music was preoccupied with reducing musical parameters to numbers and systems, Scelsi made a radical return to more concrete and perceptible qualities such as tone colour and pitch. These ideas are condensed in his *Quattro Pezzi (su una nota sola)* – four pieces composed around a single note – from 1959. Scelsi also challenged the conventional idea of the composer as a lonely genius, an ideal inherited from the romantic period. Scelsi collaborated closely with performers, improvising his way to a finished work which he would often have others transcribe for him. ***Mantram*** for double bass is a late work; the title is Sanskrit, comprised of the word meaning “to think” and the word for tool or instrument. The work's pentatonic figures are reminiscent of traditional music from Asia.

The music of the Danish composer **Per Nørgård** has always been closely linked with nature and the cosmos. The sonata *La melodia segrata* was

originally written for viola, but was transcribed for violin and double bass by the cellist and composer Jakob Kullberg. The title is taken from the Vietnamese astrophysicist Trinh Xuan Thuan who writes of the natural order that science attempts to discover: “Nature sends us notes in music, shaped by a melody that will forever remain a secret.” Each movement of the sonata hints at and reveals fragments of melodies. These melodies are related to one another while at the same time appearing to belong to something greater, as if part of an unending labyrinth. The three middle movements are entitled *Roaming*, *Singing* and *Playing*. In this context the titles evoke ideas of various sonic qualities, and of different ways in which a musical discourse can move forward.

New works for double bass are very often associated with the people who perform them. The double bass player **Bernard Salles**, also a composer, has dedicated a number of musical miniatures to several of his colleagues. Dan Styffe has recorded the piece dedicated to him; the music is open and free, brightly textured – a suitable foil for the more ponderous miniature with baroque undertones dedicated to double bass player Thierry Barbé. Like miniature portraits these pieces reflect a living performer in a manner reminiscent of solo performing traditions in Norwegian folk music.

**Rolf Martinsson's** concerto for double bass was composed for Dan Styffe and his remarkable

instrument built by Gaspar da Saló in Brescia, Italy, possibly as early as 1580. Gaspar is regarded as the 'father' of the double bass and his instruments – those that are still in existence – are renowned for their distinctive sound. The concerto was recorded in conjunction with the premier performance in Oslo Concert Hall on 7 April 2011.

This music inhabits extreme registers. High notes reverberating in the instrument's large body lend a certain vulnerability to the sound. The rigidity of the strings produces clear, direct notes, and friction between bow and string becomes an inherent part of the work's sound world. The music is virtuosic and demands a high degree of precision from the performer, while at the same time employing mostly traditional means of producing notes.

The opening establishes a near-apocalyptic mood in low strings, timpani and low brass. This is subsequently contrasted by brighter colours in the harp and strings, culminating in a series of eruptive sounds before the double bass appears alone. The first movement has a ritornello-type form in which an expressive passage in the strings returns at regular intervals. Towards the end of the movement the solo part rises to a very high register before retreating slowly into silence. In the second section the double bass enters into a dialogue with itself. The soloist plays sustained notes and passages with double stopping; slow, bowed arpeggios, and pizzicato sequences, all of

which reveals a variety of instrumental colour. The music moves gently onwards, pervaded by a sense of calm. The orchestra takes over a melody that is shared between several solo instruments. The melody ends up at a dissonant chord in the orchestra, never to be resolved harmonically, but simply becoming subdued and ultimately dissolving into high pitched textures. The bass draws the movement to a close with a series of deep bow strokes.

The final section opens with greater activity, a brief fanfare motif in the winds – instruments that produce sound in quite a different way to the bass. These sequences alternate with solo passages consisting of rapid runs. The solo part and the orchestra gradually become more and more interwoven and the work ends with full orchestra and vivid, bright sounds capped with energetic playing from the soloist in the upper register.

The double bass, in older music, is the very fundament of the music. It embraces and anchors the sound of the ensemble, which tunes and plays in relation to it. The sound of the double bass is rich in overtones and can contain an entire orchestral timbre. This recording demonstrates the enormous potential of the double bass as a solo instrument. Dan Styffe's Gaspar da Saló has survived a span of time and development in the history of music that is difficult to comprehend, yet which resonates with every new note that is shaped upon it.

# DYPE ROM

AV HILD BORCHGREVINK

I lyden av en kontrabass ligger det noe langsomt og nesten arkaisk. Dimensjonene i instrumentet åpner store rom og muligheter for å arbeide med klang. Roen og dypet i kontrabassklangen inspirerer kanskje til tilbakeblikk. Verket som åpner denne innspillingen, **Lera Auerbachs *Memory of a tango***, er i alle fall et minne, en liten fortelling som folder seg ut i melankolske vendinger med en varm og idiomatisk behandling av instrumentet.

På italiensk er ordet «konsert» knyttet til ordet for å konkurrere. Hovedverket på denne platen, Rolf Martinssons kontrabasskonsert, utforsker nettopp hvordan kontrabassen kan løftes opp over orkesterklangen og bevege seg inn og ut av den. Syv kortere stykker leder opp til Martinssons konsert. Finske **Teppo Hauta-aho** har skrevet ***Poetic caprice***, som griper tilbake til det arkaiske. Hauta-aho er selv bassist og komponist. Stykket mediterer rundt gjentatte, dype toner på en minimalistisk, suggererende måte som nesten kan

lyde improvisert. Musikken utforsker strengens egenskaper og beveger seg oppover og nedover i lange strekk, nesten som om musikken tegner strengen opp for lytteren.

**György Kurtags *Message – consolation a Christian Sutter*** kommer fra en samling av små, fragmentariske verk med tittelen *Signs, Games and Messages* (Tegn, spill og meldinger). Noen er bare noen sekunder lange. Slike løsrevne, fragmentariske former finnes i mye ungarsk musikk, og er kanskje et avtrykk av Ungarns levende folkemusikktradisjon. Sammen med sin navnebror György Ligeti regnes Kurtág som sentral blant de ungarske etterkrigskomponistene. Han skriver poetisk og finmasket med klanger som kan minne om filigransarbeid og broderier. Kontrabassisten Christian Sutter er blant flere musikere som har samarbeidet nært med Kurtág.

**Olav Anton Thommessens *A lyrical duet*** er en samtale mellom kontrabassen og dens lillesøster,

fiolinen. Dialogen er mer energisk enn tittelen skulle tilsi. I sammenhengen på denne platen framstår verket i alle fall bevegelig og med en tidvis dramatisk retorikk, sparket i gang av en pizzicato som gir lytteren en helt fysisk opplevelse av energien som oppstår mellom utøveren og instrumentet.

**Giacinto Scelsi**s verk undersøker detaljer i den samme akustiske energien. På et tidspunkt da mye europeisk komponert musikk var opptatt av å redusere musikalske parametre til tall og systemer, gjorde Scelsi en radikal vending tilbake til mer konkrete og sansbare kvaliteter som klangfarge og tonehøyde. Det ble spissformulert i *Quattro Pezzi (su una nota sola)*, fire stykker skrevet rundt én enkelt tone, fra 1959. Scelsi utfordret også forståelsen av komponisten som ensomt geni, nedarvet fra romantikken. Han samarbeidet tett med musikere, improviserte fram det meste av musikken sin og fikk ofte andre til å skrive den ned. **Mantram** for kontrabass er et sent verk. Tittelen er sanskrit og er satt sammen av ordet for å tenke og ordet for et verktøy eller et instrument. De pentatone figurene gir assosiasjoner til asiatisk tradisjonsmusikk.

Hos den danske komponisten **Per Nørgård** er musikken alltid nært knyttet til verdensrommet og naturen som meningsunivers. Sonaten *La melodia segreta* er opprinnelig skrevet for bratsj, som cellist og komponist Jakob Kullberg har omarbeidet for fiolin og kontrabass. Tittelen kommer fra den vietnamesiske astrofysikeren

Trinh Xuan Thuan, som et sted skriver om den orden i naturen som vitenskapen forsøker å avdekke: «Naturen sender oss tonene i en musikk, formet av en melodi som alltid vil forbli hemmelig.» Alle satsene i sonaten antyder og avslører biter av melodier. Melodiene er i slekt med hverandre, men framstår samtidig som del av noe større, som i en uendelig labyrint. De tre midtsatsene heter *Roaming*, *Singing* og *Playing*. I denne sammenheng vekker det både ideer om forskjellige klangkvaliteter og om ulike måter et musikalsk forløp kan bevege seg fremover på.

Nyskrevet musikk for kontrabass er ofte nært knyttet til utøveren som spiller den. Kontrabassisten **Bernard Salles**, som også er komponist, har tilegnet små musikalske miniatyrer til flere av sine kolleger. Dan Styffe spiller sin egen, som er åpen og bevegelig med lyse farger, og en fin kontrast til den mer ettertenksomme miniatyren med barokke undertoner som tilhører kontrabassisten Thierry Barbé. Som små musikalske portretter speiler de en levende utøver, på en måte som kan minne om folkemusikkens spelemannstradisjon.

**Rolf Martinssons** kontrabasskonsert er skrevet til Dan Styffe og hans unike instrument, som er bygget av Gaspar da Saló i Brescia, Italia så tidlig som rundt 1580. Gaspar regnes for å være kontrabassens far, og instrumentene som er bevart etter ham er kjent for sin særegne klang. Konserten ble spilt inn i forbindelse med at verket ble urframført i Oslo Konserthus 7. april 2011.

Musikken beveger seg i ekstreme registre. Å sende lyse toner ned i den store klangkroppen skaper en egen sårbarhet i klangen. Stivheten i strengene produserer klare og direkte toner, og detaljer i friksjonen mellom bue og streng blir en viktig del av lydbildet. Musikken er virtuos og stiller høye krav til presisjon hos utøveren, samtidig som den for det meste holder seg innenfor instrumentets klassiske måter å produsere toner på.

Åpningen setter en nesten apokalyptisk stemning i mørke strykere, pauker og mørk messing. Etter hvert blir den kontrastert av lys i harpe og fioliner og ender i en serie klanglige utbrudd, før kontrabassen får vise seg fram alene. Første sats har en slags ritornellform der en ekspressiv passasje i strykere jevnlig vender tilbake. Mot slutten stiger solisten høyt opp i register og trekker seg langsomt tilbake mot stillhet. I andre del går det store instrumentet i dialog med seg selv. Solisten spiller borduner og dobbeltgrep, langsomme, brutte akkorder med bue og plukkede sekvenser med fingrene, som alle åpner opp forskjellige farger i instrumentet. Musikken beveger seg rolig framover, en ro som preger hele verket. Orkesteret tar over med en melodi som overleveres mellom flere soloinstrumenter. Melodien ender opp i orkester på en dissonerende akkord som aldri blir oppløst harmonisk, men i stedet blir dempet og flyter ut i lyse klanger. Bassen får lukke satsen med dype strøk.

Siste del åpner mer aktivt, med et lite fanfarenmotiv i blåsere - instrumenter som produserer lyd på en helt annen måte enn bassen. Disse sekvensene veksler med solopartier, som er mer aktive med raske løp. Gradvis flettes solist og orkester sammen, og verket slutter med fullt orkester i livlige, lyse klanger, toppet med energisk spill fra solisten i høyt register.

I eldre musikk er kontrabassen selve grunnmuren i et musikalsk forløp. Den samler og forankrer lyden av et orkester som stemmer og spiller i forhold til den. Kontrabassklngen er rik på overtoner og kan romme en hel orkesterklang. Denne innspillingen viser fram hvilke store klanglige muligheter som ligger i kontrabassen som soloinstrument. Dan Styffes Gaspar da Saló har gjennomlevd et tidsspenn og en musikkhistorie som er vanskelig å gripe, men som klinger med i hver nye tone som blir formet gjennom den.

The Russian-American composer and pianist **Lera Auerbach** (b. 1973) is one of the most exciting new voices among today's young composers. Characterized by its stylistic freedom and juxtaposition of tonal and atonal musical language, Auerbach's music explores a wide range of forms and genres, from opera to chamber music. Also a prolific writer, she has published three volumes of poetry and prose, and writes her own librettos. Lera Auerbach's work has been performed by conductors such as Charles Dutoit, Andris Nelsons and Andrey Boreyko and by orchestras including the New York Philharmonic, Tokyo Philharmonic and Bamberger Symphoniker. She regularly collaborates with soloists and ensembles including Hilary Hahn, Vadim Gluzman, Leonidas Kavakos, Julian Rachlin, Philippe Quint and Gautier Capuçon. Lera Auerbach is the youngest composer on the roster of Hamburg's prestigious international music publishing company Hans Sikorski.

Den russisk-amerikanske komponisten og pianisten **Lera Auerbach** (f. 1973) er en av de mest spennende nye stemmer blant dagens unge komponister. Preget av stilistisk frihet og sammenstilling av tonalt og atonalt musikalsk språk, utforsker Auerbachs musikk et bredt spekter av former og sjangere, fra opera til kammermusikk. Hun er også en produktiv forfatter, og har utgitt tre bind med poesi og prosa, i tillegg til at hun skriver sine egne librettoer. Lera Auerbachs verker har blitt fremført av dirigenter som Charles Dutoit, Andris Nelsons og Andrey Boreyko, av orkestre som New York Philharmonic, Tokyo Philharmonic og Bamberger Symphoniker. Hun samarbeider jevnlig med solister og ensembler,

inkludert Hilary Hahn, Vadim Gluzman, Leonidas Kavakos, Julian Rachlin, Philippe Quint og Gautier Capuçon. Lera Auerbach er den yngste komponist på medlemslisten av Hamburgs prestisjetunge internasjonale musikk forlag Hans Sikorski.

[www.leraauerbach.com](http://www.leraauerbach.com)

**Teppo Hauta-aho** (1941) studied the double bass at the Sibelius Academy in Finland. After receiving his diploma in 1970 he continued his education in Prague. In the period 1965-1972 he was employed at the Helsinki Philharmonic Orchestra, and the Finnish National Opera Orchestra from 1975 to 1999. Hauta-aho has also worked in several smaller ensembles. During the 1980s, Hauta-aho turned much of his concentration into composing. He wrote works for string ensembles, jazz groups and solo instruments, and in 1986 he won the acclaimed Prix Reine Marie-José with his Fantasy for Trumpet and Orchestra. Hauta-aho has several times received the Finnish Arts Council's grants for artistic work. In 2003 he won the Recognition Award for composition from the International Society of Bassists and the 1st prize in the 3rd BIBF Composition Competition, United Kingdom for the Duo Basso II/III.

**Teppo Hauta-aho** (1941) studerte kontrabass ved Sibelius-akademiet i Finland. Etter å ha mottatt sitt diplom i 1970, fortsatte han sin utdanning i Praha. I perioden 1965-1972 var han ansatt ved Helsinki Philharmonic Orchestra, og Finland National Opera Orchestra fra 1975 til 1999. Hauta-aho har også

jobbet i flere mindre ensembler. På 1980-tallet fokuserte Hauta-aho på komponering. Han skrev verker for strykerensembler, jazzgrupper og soloinstrument, og i 1986 vant han den kritikerroste Prix Reine Marie-José med sin Fantasy for trompet og orkester. Hauta-aho har flere ganger mottatt Finsk Kulturråds tilskudd for kunstnerisk arbeid. I 2003 vant han Recognition Award for komposisjon fra International Society of Bassists og 1. premie i 3. BIBF Composition Competition, Storbritannia for Duo Basso II / III.

**György Kurtág** is a Hungarian composer and pianist. He is considered one of the premier names, and one of the most original voices in contemporary Hungarian. Kurtág was born in Lugoj in Romania on 19 February 1926. From 1940 he took piano lessons from Magda Kardos and studied composition with Max Eisikovits in Timisoara. When he moved to Budapest, he began at the Academy of Music in 1946 where he had teachers including Sándor Veress, Ferenc Farkas, Pál Kadosa and Leó Weiner. In 1957-1958 studied Kurtág in Paris with Marianne Stein and attended courses of Messiaen and Milhaud. From 1967 he was assistant to Pál Kadosa at the Academy of Music and the following year he was appointed professor of chamber music. In 2006 he won the prestigious Grawemeyer Award for composition for his '... concertante ...'.

**György Kurtág** er en ungarsk komponist og pianist. Han regnes som et av de fremste navn og en av de mest originale stemmer i ungarsk samtidsmusikk.

Kurtág ble født i Lugoj i Romania den 19. februar 1926. Fra 1940 tok han pianotimer hos Magda Kardos, og studerte komposisjon med Max Eisikovits i Timisoara. Da han flyttet til Budapest, begynte han ved Musikkakademiet i 1946 hvor han hadde lærere som Sándor Veress, Ferenc Farkas, Pál Kadosa og Leó Weiner. I 1957-1958 studerte Kurtág i Paris med Marianne Stein og deltok kurs av Messiaen og Milhaud. Fra 1967 var han assistent til Pál Kadosa ved Musikkakademiet, og året etter ble han utnevnt til professor i kammermusikk. I 2006 vant han den prestisjefylte Grawemeyer Award for komposisjon for verket '... concertante ...'.

**Rolf Martinsson** is one of Sweden's internationally most represented contemporary composers. During the past few years, his music has been performed in several countries, in venues such as New York, Vienna, Paris, London, Berlin, Prague, Madrid and Tokyo. His co-operation with Håkan Hardenberger, which commenced in the late 1990s, opened the doors to the international stage following the first performance by the Gothenburg Symphony Orchestra under Neeme Järvi of Martinsson's trumpet concerto Bridge. This was an immediate success, and Hardenberger has since performed the work at some 50 different concerts, for example at the Berliner Philharmonie.

Martinsson has taken part in many international co-operation projects together with leading conductors, soloists and orchestras. In 2005, the BBC Symphony Orchestra commissioned and premiered Martinsson's Cello Concerto with Mats Lidström as soloist and Mario Venzago conducting.

The clarinet concerto Concert Fantastique for Martin Fröst is among his most recent successes. Rolf Martinsson also co-operates on a continuous basis with the major Swedish orchestras. The Malmö Symphony Orchestra has during the past few years performed all his orchestral works and solo concertos.

**Rolf Martinsson** er en av Sveriges mest internasjonalt fremførte komponister. Hans musikk har de siste vært å høre på flere arenaer i New York, Wien, Paris, London, Berlin, Praha, Madrid og Tokyo. Samarbeid med Håkan Hardenberger åpnet dørene til den internasjonale scene i slutten av 1990-tallet etter urfremførelsen av trompetkonsert «Bridge» med Göteborg Symfoniorkester og Neeme Järvi. Dette var en umiddelbar suksess, og Hardenberger har siden spilt konserten mer enn femti ganger rundt verden, inkludert Berlin Philharmonie. Martinsson har hatt en rekke internasjonale samarbeid med ledende dirigenter, solister og orkestre, og i 2005 bestilt og uroppført BBC Symphony Orchestra Martin cellokonsert med Mats Lidström som solist under Mario Venzagos ledelse. Klarinettkonserten Concert Fantastique for Martin Fröst er blant Martinssons seneste suksesser. Rolf Martinsson jobber jevnlig med Sveriges store orkestre. Malmö Symfoniorkester har de siste årene fremført alle hans verk for orkester og solokonsserter.

**Per Nørgård** (f. 1932) er en av de mest originale kunstnere i dansk kulturliv. Hans arbeid og innsats som komponist, lærer og teoretiker gjennom nesten et halvt århundre har hatt en enorm betydning for

utviklingen av moderne dansk kunstmusikk. Nørgård har skrevet verker i alle kategorier, og for amatører så vel som for fagfolk: fra store operaer til beskjedne salmer, fra enkle bevegelser til imponerende byggverk. Per Nørgård har mottatt Lilie Boulanger-Prisen, Carl Nielsen Legatet, Nordisk Råds Musikpris, Henrik Steffens Prisen, Léonie Sonnings Musikpris, WH's komponistpris, Wilhelm Hansen Fondens Hæderslegat, Sibeliusprisen, og har siden 1996 vært æresmedlem av ISCM. Nørgård har satt fingeravtrykk overalt i det danske musikkliv, som inspirator, formidler og kulturkritiker.

**Per Nørgård** (b. 1932) studied composition with Vagn Holmboe at the Royal Danish Academy of Music in Copenhagen and with Nadia Boulanger in Paris. His catalogue comprises opera, ballets, symphonies, concerti and an enormous number of chamber and solo instrumental works. First influenced by the Nordic styles of Jean Sibelius, Carl Nielsen and Vagn Holmboe, Nørgård later began to explore the modernist techniques of central Europe, eventually developing a serial compositional system based on the "infinity series". He has also composed music for several films, notably *The Red Cloak* (1966), *Babette's Feast* (1987) and *Hamlet, Prince of Denmark* (1993). He is the recipient of the Lilie Boulanger-Award, the Nordic Council Music Prize, the Léonie Sonning Music Prize and the Sibelius Prize to name a few.

**Bernard Salles** was born in 1954 and attended music school in his home town of Perpignan before being accepted to the conservatoire of Versailles in

1973 as a double bass scholar. In 1976 he became the double bass teacher at the conservatoire of Pau in the South West of France, and regularly played with the Orchestra of Paris and the National Orchestra of France. He is a self-taught composer with over 30 works to his name, including two symphonies, chamber and choral works as well as pieces for the double bass. His music often explores the possibilities of the double bass – his first symphony, for example, is orchestrated for 12 double basses and percussion. His most recent compositions have been written for the orchestra he directs in the South West of France (l'Orchestre Symphonique du Sud-Ouest, OSSO) and include a rhapsody for viola and orchestra (2009), prelude for solo cello and orchestra (2011) and a symphonic poem for soprano, cello and orchestra. The pieces Dan Styffe plays on this CD are taken from a series of portraits written for 14 world-renowned double bass players: "Portraits for my Friends".

**Bernard Salles** ble født i 1954 og gikk på musikk skole i hjembyen Perpignan før han kom inn på konservatoriet i Versailles i 1973 som kontrabassiststudent. I 1976 ble han kontrabasslærer ved konservatoriet i Pau i Sørvest-Frankrike, og spilte jevnlig med Orchestra de Paris og Frankrikes nasjonalorkester. Han er en selvært komponist med over 30 verker, blant annet to symfonier, kammermusikk, korverk og stykker for kontrabass. Hans musikk utforsker ofte kontrabassens muligheter - hans første symfoni, for eksempel, er orkestrert for 12 kontrabasser og perkusjon. Hans siste verk er skrevet for orkesteret han leder i Sørvest-Frankrike (l'Orchestre Symphonique du Sud-Ouest, OSSO) og inkluderer

en Rhapsody for bratsj og orkester (2009), Preludium for solo cello og orkester (2011 ) og et symfonisk dikt for sopran, cello og orkester. Stykkene Dan Styffe spiller på denne plata er hentet fra en serie portretter skrevet for 14 verdenskjente bassister: "Portraits for my Friends".

**Giacinto Scelsi** (1905-1988) was one of the most original Italian composers of the last century. He was born into a wealthy, Italian, aristocratic family, a circumstance which allowed him to compose without the necessity of making a living. He played the piano from an early age, before studying composition when in his 30s with Walter Klein, a pupil of Schoenberg's, and then with the Skryabin enthusiast Egon Koehler. Scelsi absorbed the influences of his teachers in this period, using Schoenberg's techniques to write twelve-tone music, but also writing in a freely atonal style. Scelsi wrote over 100 works, including several large pieces for orchestra, and works for chamber ensemble, string quartets, and solo and duo pieces. Many of his pieces were worked out in improvisation and subsequently written down. Scelsi's music was widely played at the end of his life, when his sudden importance was recognized and he was lifted up as one of the most original composers of the 20th century. He had a great impact on many younger artists, particularly in Rome and Paris - especially from the 1960s onwards.

**Giacinto Scelsi** (1905-1988) var en av det forrige århundrets mest originale italienske komponister. Han ble født inn i en velstående, italiensk,

aristokratisk familie - en omstendighet som tillot ham å komponere uten å måtte ha musikken som levebrød. Scelsi spilte piano fra han var ung, og da han var i 30-årene begynte han å studere komposisjon med Schönbergs elev Walter Klein og senere med Skryabin-entusiasten Egon Koehler. Han tok i bruk Schönbergs teknikker for komponering av 12-tone musikk, men skrev også i en fritt atonal stil. Scelsi skrev over 100 verk, deriblant flere store stykker for orkester, og verker for kammerensemble, strykekvartetter, og solo og duo stykker. Mange av stykkene hans ble jobbet ut i improvisasjon og senere skrevet ned. Scelsis musikk ble mye spilt mot slutten av hans liv, da hans betydning også plutselig ble anerkjent, og han ble løftet frem som en av de mest originale komponister i det 20. århundret. Han fikk en stor betydning for mange yngre kunstnere, spesielt i Roma og Paris - spesielt fra 1960-tallet og fremover.

**Olav Anton Thommessen** (b. 1946) is among the most important Norwegian composers and has received commissions from all the larger Norwegian orchestras and festivals as well as from institutions abroad. He holds a professorship in composition at the Norwegian State Academy of Music. His compositions include symphonic works, chamber music pieces, vocal music works and operas. An almost late Romantic style characterizes Thommessen's earliest works, but gradually he has developed a more modern language with dynamic contrasts, a strong rhythmic vitality and volcanic eruptions of sound, remaining anchored in tonality. From 1972 onwards, he distinguished himself as a composer

having performances of his works at festivals and by known ensembles. Some Sound was nominated for the ISCM festival in London 1972, Down-Up/Sunpiece was premiered by the Oslo Philharmonic in 1973. After this breakthrough, he received several commissions: Stabsarabesk; The Secret Gospel; The Overtone and The Hermaphrodite are all important works from this period. At the beginning of the 1980s, Thommessen began incorporating quotes from music history into some of his compositions. The first parts of his opera A Glass Bead Game incorporate themes from Verdi and Beethoven. As featured festival composer at the Bergen International Festival in 1985, his work for piano EingeBACHt and the final version of the opera The Hermaphrodite premiered. During the late 1980s he was accorded increasing attention and received several larger commissions. He has received numerous prizes: The Critics Prize (1987), the Lindman Prize for (1987), Work of the Year Prize from the Norwegian Society of Composers (1989), and the Nordic Council Music Prize (1990). He has been a member of the board of Norwegian Section of ISCM, the Norwegian Society of Composers and has sat on the State Music Council. He was one of the instigators for the establishment of the Norwegian Music Information Centre and was its chairman of the board during the center's important first years 1979–85.

**Olav Anton Thommessen** (f. 1946 i Oslo) er en produktiv komponist som benytter et til dels radikalt tonespråk, men som også griper tilbake til klassiske modeller. Han har i betydelig grad påvirket synet på

moderne musikk gjennom sitt virke som musikkpedagog og musikkformidler. Han har hatt flere studieopphold i utlandet som har preget hans arbeid, deriblant ved musikkakademiet i Warszawa med Piotr Perkowski som lærer og ved universitetet i Utrecht der han studerte under Werner Kaegi og Otto Laske. Thommessen har ivret for nye musikalske betraktningsmåter og har vært aktiv i diskusjoner og debatter om musikkens og kunstens plass i norsk kultur- og samfunnsliv. Han har fremmet forståelsen av nye musikalske uttrykksformer, ikke minst gjennom sin innsats for etableringen av Norsk musikkinformasjon der han var styreleder de første årene (1979–85). Som pedagog har han hatt stor innflytelse. Fra etableringen av Norges musikkhøgskole i 1973 har han vært en verdsatt lærer med stor påvirkningskraft og kreativ nysgjerrighet. Thommessen har komponert mer enn 80 verker. Han fikk sitt gjennombrudd i begynnelsen av 1970-årene med orkesterverket Litt lyd. Opp-Ned ble fremført av Oslo-filharmonien 1973 og Gjensidig ble fremført ved Festspillene i Bergen 1973. Deretter fulgte en rekke bestillinger, deriblant Stabsarabesk, Det hemmelige evangeliet, Overtonen og Hermafroditen. I 1980-årene fulgte en ny periode i hans komponistgjerning, da han gjerne tok utgangspunkt i kjent stoff. Et av de første eksemplene er Et glassperlespill, med temaer av Beethoven og Verdi, som ble uroppført av Oslo-filharmonien 1980. Karakteristisk for Thommessen er en prosessuell arbeidsform, der han forfølger en idé, et prinsipp eller en utvikling av et materiale gjennom flere verker. Av senere verker kan nevnes Bull's Eye fra 1998, skrevet for Peter Herrestahl, og Corelli Machine for strykere fra 2002.

Han er blitt hedret med en rekke priser og hedersbevisninger, deriblant Lindemanprisen (1989), Årets Verk fra Norsk Komponistforening, Nordisk Råds Musikkpris for Gjennom prisme (1990) og Fegerstenprisen (2010). I 2002 ble han innlemmet som medlem i det svenske Kungliga Musikaliska Akademien.



Photo: Louise Martinsson

**Dan Styffe** is a central figure in Norwegian musical life. Although born in Sweden, his professional career has been entirely based in Norway. He studied with Göran Nyberg and Knut Guettler, and later with Gary Karr at Hartt School of Music in the United States. He worked as Karr's assistant in 1981-82 before his engagement as Principal Double Bass at the Norwegian Opera Orchestra in 1982. Five years later Styffe took a position as Co-Principal Bass with the Oslo Philharmonic Orchestra . He also played many years with the Norwegian Chamber Orchestra and the chamber music ensemble Borealis. Styffe is Professor at the Norwegian Academy of Music and at Barratt Dues Institute of Music. He has worked in many European countries and in the US as a chamber-musician and as a soloist. He is a popular performer at many music festivals and has taken part in numerous CD recordings. He is also a popular guest at music conventions like Wroclaw, Paris, Berlin, Penn State, San Francisco and will in August 2012 take part in BASS2012 ([www.bass2012.eu/](http://www.bass2012.eu/)) in Copenhagen. He often serves as member of juries in international solo competitions. Styffe has commissioned and premiered several solo and chamber works for bass as well as three concertos with orchestra. His solo CDs have received great critical acclaim. The concerto "Hitting the First Bass" by Fredrik Högberg was released on CD in 2012.

Dan Styffe plays a double bass built by Gaspar da Salo (late 16th century) lent out by Dextra Musica, a company owned by DnB NOR Savings Bank Foundation.

.....

**Dan Styffe** er en sentral figur i norsk musikkliv - født i Sverige, men har gjennom hele sin karriere vært etablert i Norge. Han har studert med Göran Nyberg og Knut Guettler , og siden med Gary Karr ved Hartt School of Music i USA. Styffe arbeidet som Karrs assistent i 1981-82 før han ble engasjert som solobassist i Den Norske Operas Orkester i 1982. Fem år senere ble Dan Styffe ansatt som alturnerende solobassist i Oslo-filharmonien. Han har også spilt i Det Norske Kammerorkester i mange år, og vært medlem av kammermusikkgruppen Borealis. Han er Professor ved Norges musikkhøgskole og ved Barratt Dues Musikkinstitut. Styffe har opptrått som kammermusiker og solist i en rekke europeiske land, og i USA. Han er en populær artist ved mange musikkfestivaler, og har deltatt på en rekke CD-utgivelser. Han medvirker ofte på internasjonale Conventions som for eks. Wroclaw, Paris, Berlin, Penn State, San Fransisco og i August 2012 skal han til BASS2012 ([www.bass2012.eu/](http://www.bass2012.eu/)) i København. Styffe sitter ofte som jurymedlem i internasjonale solistkonkurranser. Han har bestilt og urfremført en rekke kammermusikkverk og stykker for solo kontrabass og hans soloplater har fått strålende kritikker. Styffe har også bestilt og urfremført tre konserter for kontrabass og orkester. Fredrik Högbergs konsert "Hitting the First Bass" kom på CD i 2012.

Dan Styffe spiller på en kontrabass bygget av Gaspar da Salo (sent 1500-tall) lånt ut av Dextra Musica, et selskap eid av Sparebankstiftelsen DnB NOR.

[www.danstyffe.com](http://www.danstyffe.com)

Norwegian violinist **Peter Herresthal** (b.1970) is recognized as a brilliant and inspired performer of contemporary music for violin. He has given many international premieres and made award-winning recordings for BIS and Simax Classics.

Herresthal enjoys a close relationship with Denmark's leading composer Per Nørgård and recordings of his violin concertos was released by BIS in 2012. Peter has also given the Norwegian and Spanish premieres of Thomas Adès' violin concerto Concentric Paths, and gave the Australian premiere at the Melbourne Festival with the composer conducting. Future recording plans for BIS include the Dutilleux, Lutoslawski and Adès concertos with conductor Andrew Manze.

Peter has performed with orchestras including Melbourne Symphony, Rémix Ensemble, Orquesta de Navarra, Oslo Philharmonic, Bergen Philharmonic, Stavanger Symphony, Norwegian Radio Orchestra, Trondheim Symphony, Ensemble Ernst, Oslo Sinfonietta, BIT 20, and Grawemayer Players. He has performed at festivals including Louisville New Music Festival, Schleswig-Holstein, Mecklenburg Vorpommern, Risør, Nydd Festival Balticum, Gaudeamus Festival Rotterdam, Kyoto Rohm, Stavanger, Oslo, ULTIMA and Magma Berlin.

Peter has been the recipient of several awards, including Norwegian Grammys for his recordings of Arne Nordheim's violin concerto with Stavanger Symphony and Jon Øivind Ness' violin concerto with Oslo Philharmonic, and the Norwegian Music Critics Award for his premiere of Olav Anton Thommessen's violin concerto Bull's Eye with the Bergen Philharmonic at the 50th Bergen Festival in 2002.

Peter Herresthal is professor at the Norwegian Academy of Music Oslo and visiting professor at The Royal College of Music London. He will curate a concert series at the Bergen Festival from 2011 to 2014. Peter Herresthal performs on a GB Guadagnini violin from Milan 1753.

.....  
**Peter Herresthal** (1970) er anerkjent som en briljant og inspirert fortolker av samtidmusikk for fiolin. Han har gjort en rekke internasjonale urfremføringer, og har gitt ut prisvinnende innspillinger for BIS og Simax Classics.

Herresthal har et nært samarbeid med Danmarks ledende komponist Per Nørgård, og har nylig spilt inn hans fiolinkonserter for BIS. Peter var solist ved den spanske og den norske førstegangsfremførelsen av Thomas Adès' fiolinkonsert Concentric Paths, og gjorde den australske førstegangsfremførelsen av konserten under Melbourne Festival med komponisten som dirigent. Fremtidige innspillingsplaner for BIS inkluderer fiolinkonserter av Dutilleux, Lutoslawski og Adès med dirigenten Andrew Manze.

Peter har vært solist med orkestre som Melbourne Symphony, Rémix Ensemble, Orquesta de Navarra, Oslo

Filharmoniske, Bergen Filharmoniske, Stavanger Symfoniorkester, Kringkastingsorkesteret, Trondheim Symfoniorkester, Ensemble Ernst, Oslo Sinfonietta, BIT 20, and Grawemayer Players. Han har deltatt ved på festivaler som Louisville New Music Festival, Schleswig-Holstein, Mecklenburg Vorpommern, Risør, Nydd Festival Balticum, Gaudeamus Festival Rotterdam, Kyoto Rohm, Stavanger, Oslo, ULTIMA og Magma Berlin.

Peter har mottatt en rekke priser, deriblant Spellemannprisen for hans innspilling av Arne Nordheims fiolinkonsert med Stavanger Symfoniorkester og Jon Øivind Ness' fiolinkonsert med Oslo Filharmoniske Orkester. Videre ble han tildelt Kritikerprisen for urframføringen av Olav Anton Thommessens fiolinkonsert Bull'sEye med Bergen Filharmoniske Orkester under femtiårsjubileet til Festspillene i Bergen 2002.

Peter Herresthal er professor ved Norges musikkhøgskole og gjesteprofessor ved Royal College of Music London og var 2002-08 professor ved Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Han er kurator for en konsertserie under Festspillene i Bergen fra 2011 til 2014. Peter Herresthal spiller på en GB Guadagnini fiolin fra Milano 1753.

[www.peterherresthal.com](http://www.peterherresthal.com)

.....

The **Oslo Philharmonic Orchestra** can trace its roots back to the times of Edvard Grieg and Johan Svendsen, and was in 1919 established under its present name. At its home venue, Oslo Concert Hall, the orchestra is annually giving 60-70 concerts, most of which are broadcast by Norwegian National Radio. The concert programme has a high international profile, as for the repertory as well as the performing artists. With its present reputation, the orchestra attracts many internationally distinguished conductors and soloist.

With Mariss Jansons, Music Director 1979-2002, the orchestra achieved great international reputation. Touring activities from 1982 and on include most of the major venues in Europe and festivals such as BBC Proms, Edinburgh, Lucerne and Salzburg, as well as significant venues in North- and South America and East Asia. In 2002 Mariss Jansons was succeeded by André Previn, and in 2006 the orchestra signed a five years contract with Jukka-Pekka Saraste as Music Director. With Maestro Saraste the orchestra has had highly successful concerts at significant European venues, such as Musikverein in Vienna, Philharmonie in Berlin, Concertgebouw in Amsterdam, Royal Albert Hall and Barbican Hall in London, Théâtre des Champs Élysées in Paris and Alte Oper in Frankfurt.

As recording orchestra the Oslo Philharmonic achieved world fame during the 1980s, with their Tchaikovsky cycle on Chandos. Their present discography include more than 70 titles within a wide range of repertory, many of which have been awarded with Norwegian and international prizes. Among their later releases are a Brahms symphonies cycle (Simax), Mahler symphonies no. 1, 6, 7 and 9 (Simax), soloist recordings with Frank Peter

Zimmermann (Tchaikovsky, Sony), Daniel Müller-Schott (Elgar and Walton, Orfeo), Christian Lindberg (Berio, Xenakis and Turnage for BIS) and the album Norwegian Heartland – Norwegian national romantic treasures (Grieg, Halvorsen, Svendsen, Saeverud and Tveitt) for Simax. Lately the orchestra has also launched two DVD/Blu-ray recordings, with Sibelius' symphonies no. 5 and 1 conducted by Jukka-Pekka Saraste.

From the 2012-13 season Vasily Petrenko will take over as chief conductor of the OPO. As a guest conductor he has already led the orchestra also on tour, in Berlin, Vienna, Bratislava and Paris in 2011.

.....

**Oslo Filharmoniske Orkester** har røtter tilbake til 1870-årene, ble i 1919 etablert som fast institusjon og fikk i 1995 status som nasjonalorkester. Tilbudet i Oslo Konserthus omfatter symfoniske konserter, jule- og nyttårskonserter, filmkonserter, familiekonserter og skolekonserter. Mange av konsertene sendes i NRK P2. Kammermusikk fremføres på forskjellige arenaer i Oslo. Siden 1999 har orkesteret også hatt økende turnévirkosomhet i Norge, både i østlandsområdet og andre landsdeler.

Utenlandsturneer og plateinnspillinger har siden 1980-årene vært en betydelig og fast del av virksomheten. Med sin store kunstneriske fremgang under Mariss Jansons' ledelse og de mange suksessene med ham verden over, har orkesteret lenge vært regnet som internasjonalt topporkester. Med André Previn som sjefdirigent (2002-2006) gjennomførte orkesteret bl.a. en stor USA-turné i 2005, som ledd i Norges 100-årsmarkering. Med Jukka-Pekke Saraste, sjefdirigent fra 2006, har orkesteret hatt en rekke turnésuksesser rund om i Europa, med kritikerroste konserter i bl.a. Musikverein i Wien, Filharmonien i Berlin, Royal Albert Hall og Barbican Hall i London, Concertgebouw i Amsterdam og Théâtre des Champs Élysées i Paris.

Sin første internasjonale platesuksess hadde Oslo-Filharmonien i 1980-årene med Tsjaikovskij-serien (Chandos), og en rekke innspillinger for EMI. Senere har orkesteret spilt inn for Simax, Sony, BIS og Ondine, innenfor et vidt repertoar med bl.a. Brahms, R. Strauss, Mahler og Stravinsky, norsk nasjonalromantikk og samtidskomponister som Lindberg, Slettholm, Thommessen og Wallin. Med Jukka-Pekka Saraste lanserte orkesteret i 2008 sin første DVD-innspiling, Sibelius' symfoni nr. 5, og i 2010 ble symfoni nr. 1 utgitt på DVD og Blu-ray.

Fra sesongen 2012-13 overtar Vasily Petrenko som sjefdirigent for OFO. Som gjestedirigent har han ledet orkesteret også på turné, i Berlin, Wien, Bratislava og Paris 2011.

[www.oslofilharmonien.no](http://www.oslofilharmonien.no)

With the beginning of the 2006-2007 season, **Jukka-Pekka Saraste** took up the baton as Music Director of the Oslo Philharmonic Orchestra. From 1987 to 2001 he was Music director of the Finnish Radio Symphony Orchestra, creating an orchestra which was much admired by audiences and critics throughout the world. From 1994 to 2001 Saraste held the post of Music director of the Toronto Symphony Orchestra, and from 2002 to 2005 he was the Principal guest conductor of the BBC Symphony Orchestra. From the season 2011-2012 he is Music director of the WDR Orchestra in Cologne. Jukka-Pekka Saraste has established himself as one of the exceptional conductors of his generation, demonstrating considerable musical depth and integrity. In addition to having brought the music of Finnish composers such as Kaja Saariaho, Magnus Lindberg and Esa-Pekka Salonen to greater prominence in the active concert repertoire, Mr. Saraste has also a strong affinity with the sound and style of late romantic music.

Mr. Saraste's recent guest engagements have included orchestras such as the Filarmonica delle Scala in Milan, the Philharmonic Orchestra in London, the Bavarian Radio Symphony and Philharmonic orchestras in Munich, the Concertgebouw in Amsterdam, the Vienna Symphony Orchestra, the National Orchestra of France, as well as significant North-American orchestras like the Boston and Chicago Symphony. His discography on Finlandia includes most notably the complete symphonies of Sibelius and Nielsen with the Finnish Radio Symphony Orchestra, as well as works by Bartók, Dutilleux, Mussorgsky and Prokofiev with the Toronto Symphony Orchestra. On another Finnish label, Ondine, he has a wide selection of Finnish 20th century and contemporary composers such as Merikanto (Aarre), Rautavaara, Saariaho, and Lindberg.

.....

**Jukka-Pekka Saraste** har vært kunstnerisk leder for Oslo Filharmoniske Orkester siden 2006. Ved siden av et omfattende program på hjemmearenaen i Oslo har han ledet orkesteret på en rekke turneer i utlandet. Det gjelder festivaler som BBC Proms, Grafenegg, Rheingau, Saar og Østersjøfestivalen, og norske som Festspillene i Bergen og Nordland Musikkfestuke. I et svært omfattende turnéprogram 2009-2010 inngikk konserter i bl.a. Musikverein i Wien, Filharmonien i Berlin, Barbican Hall i London, Théâtre des Champs-Élysées i Paris og hovedarenaene i Frankfurt, Köln og Hamburg.

I 2009 ble orkesterets første dvd-utgivelse lansert med Sibelius' symfoni nr. 5 dirigert og presentert av Saraste, og i 2010 kom en dvd/blu-ray utgivelse med Sibelius' symfoni nr. 1. Denne Mahler-utgivelsen er Sarastes første innspilling av dette repertoaret, men med Oslo-Filharmonien har Simax tidligere utgitt symfoni nr. 1, 7 og 9.

Jukka-Pekka Saraste er født i Lahti, Finland og utdannet ved Sibeliusakademiet. Han har tidligere vært sjefdirigent for Finlands Radios Symfoniorkester og Toronto Symphony Orchestra, og fra sesongen 2010-2011 leder han WDR-orkesteret i Köln. Han har også vært 1. gjestedirigent for BBC Symphony Orchestra. Med orkestrene i Helsingfors og Toronto har han en rekke kritikerroste innspillinger, bl.a. Nielsens og Sibelius' symfonier og musikk av Bartók, Mussorgskij, Prokofjev og Dutilleux (alle Finlandia). For det finske selskapet Ondine har han gjort en rekke innspillinger av nyere finsk musikk.



Rolf Martinsson and Dan Styffe. Photo: Louise Martinsson

Martinsson double bass concerto recorded 6-8 April 2011 in Oslo Konserthus  
Producer, engineer and editor: Sean Lewis

Chamber music and solo material recorded 19-20 December 2011 in Lindemansalen,  
Norwegian Academy of Music.  
Producer and editor: Erik Gard Amundsen  
Engineer: Audun Strype

Mastering by Audun Strype and Erik Gard Amundsen

Liner notes: Hild Borchgrevink  
Translation: Andrew Smith

Photo: Tom Sandberg  
Cover design: Martin Kvamme

Released with support from Dextra Musica, Fond for Lyd og Bilde,  
Fond for Utøvende Kunstnere and Norges musikkhøgskole.

Dan Styffe is grateful to Bernard Salles and Thierry Barbé for allowing him  
to play and record the solo piece dedicated to Barbé.

©&© 2012 Grappa Musikkforlag AS  
All trademarks and logos are protected. All rights of the  
producer and of the owner of the work reproduced reserved.  
Unauthorized copying, hiring, lending, public performance  
and broadcasting of this record prohibited.  
ISRC: NOFZS1224010-150 · PSC1324 Stereo

WORLD PREMIERE RECORDING  
**SECRET MEMORIES**



- 1 LERA AUERBACH: MEMORY OF A TANGO 02:29
- 2 TEPPU HAUTA-AHO: POETIC CAPRICE 05:06
- 3 GYÖRGY KURTÁG: MESSAGE-CONSOLATION À CHRISTIAN SUTTER. ALIO MODO 02:55
- 4 OLAV ANTON THOMMESSEN: A LYRICAL DUET 05:25
- 5 GIACINTO SCELISI: MANTRAM 05:44
- 6-10 JAKOB KULLBERG / PER NØRGÅRD: SECRET VOICES 16:35
- 11 BERNARD SALLES: III — THIERRY BARBÉ 02:52
- 12 BERNARD SALLES: I — DAN STYFFE 02:47
- 13-15 ROLF MARTINSSON: DOUBLE BASS CONCERTO NO 1 28:48

**DAN STYFFE — DOUBLE BASS**

PETER HERRESTHAL — VIOLIN  
OSLO PHILHARMONIC ORCHESTRA  
JUKKA-PEKKA SARASTE — CONDUCTOR

ISRC: NOFZS1224010-150



**7033662013241**

WWW.SIMAX.NO · SIMAX@GRAPPA.NO  
ALL RIGHTS RESERVED GMF

**SIMAX**  
classics

PSC 1324  
TT 72:41 © 2012 © 2012